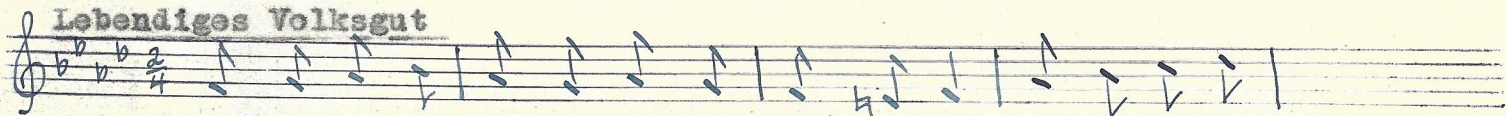
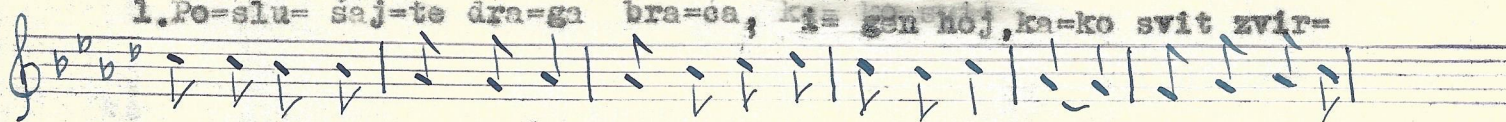
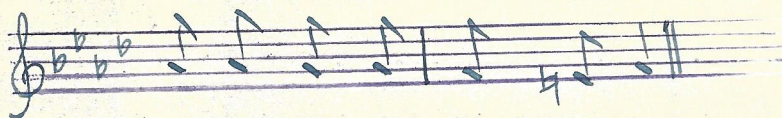

Poslušajte draga braćaHerkunft: Zagersdorf, Aufzeichner: Jakob Dobrovich, Stinkenbrunn, Bgld.Quelle: Melodie: Wild Franz, 76 Jahre, Bäuer in Zagersdorf, Bgld.Worte: Dominik Velkovich, 71 Jahre, Bauer in Oslip, Burgenland.Lebendiges Volksgut

1. Po-slu-šaj-te dra-ga bra-ća, ki- gen hoj, ka-ko svit zvir-

ju ne-plača, i-gen hoj, da bi je rad on skončati, z svite zemlje

van zi-gna-ti, i- gen hoj.

Potom toga se zec boji, da mi on va grmu dvoji, igen hoj,
vako tužan govoreći; igen hoj: O, joj mojoj zec'koj koži, igen hoj.

Ča sam zekrivio jagaru, igen hoj, da me išće on po grmlju, igen hoj,
simo tamo gledajući, igen hoj, mene zeca iskajući, igen hoj?

Još me kucak ne zadahne, igen hoj, jur i pukša na me pahne, igen hoj,
još nisam kucku pri nosi, jur me jagar v terbi nosi, igen hoj.

On me nosi v lodne, sajme, igen hoj, da me za male pineze, igen hoj,
Ni su li to gorke muke, kad do jedem kuharu v ruke, igen hoj.

Halju, gaće, s mene sviće, igen hoj, človik, če imaš za srce igen hoj,
kad me mečeš v velik lonac, na me ljivaš ljuti ocet, igen hoj.

Kad me s' slaninom okiti, igen hoj, veljek mi je ražanj vri..., igen hoj
s vrućom mešćom me poljive, da mi se prik ri.. oja, igen hoj.

Kad sam onda pečen, gotov, igen hoj, va zdeli me nosi na stol, igen hoj,
on vilice pikne va me, ter me na pladanj van zname, igen hoj.

Kad me svega razdrepaju, igen hoj, iz zdele me posnikaju, igen hoj,
kosti kuckom pohitaju, a meso oni imaju, igen hoj.

O tužni moj narod zec'ji, igen hoj, na svitu najstrašljiviji, igen hoj,
ar nigdir nismo segurni, nit va lozi nit na polji, igen hoj.

Kada mene zagledaju, igen hoj, kot norei se rastezaju, igen hoj.
Prede njega [Drže], viču, sve jedan drugomu kriču, igen hoj.

Ali to je još najbolje, igen hoj, da bižet morem najče, igen hoj;
ki bi mene rad imati, mora mi pod rep gledati, igen hoj.

Svaki norac bih me žerao, igen hoj, da b' mu ja kot krava ležao, igen hoj
dokle b' došao va grabicu, ter me pahnuo on s betigon, igen hoj.

Onda mi je još najgorje, igen hoj, kad ki seljek lapat ore, igen hoj,
ter me s otkom on usmakne, da mi rebro zboka frkne, igen hoj.

Nij to, Bože, dosta muke, igen hoj, još me s' šakom za vrat tukne, igen hoj
onda mislim, da bih bio znao, bi ti sisák ovde lezao, igen hoj.

Dragi ljudi, da b' vi znali, igen hoj, kako b' zeci rado spali, igen hoj,
da b' ne bilo nepreteljev, puksov, jagarov i kuckov, igen hoj.

Mojega je zitka konac, igen hoj, kot kad se potare lonac, igen hoj,
nit za manom koza blekne, niti petelj kukorikne, igen hoj!

Stinkenbrunn, am 11. Juni 1950.